

bonis reple desideria eorum, et corona eos in misericordia et miserationibus.

Ac. Almae nostrae Nationi pax, prosperitas et omnipotentis Dei supereffluens benedictio.

R. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

Ac. Fidelibus cunctis huius nostrae provinciae, et populo christiano per orbem diffuso, benedictio in terris et requies aliquando in domo Dei sempiterna.

R. Salvos fac servos tuos, Domine, sperantes in te, et rege eos et extolle illos usque in aeternum.

Ac. Haec provincialis synodus, legitime congregata, in catholica fide et sancta obedientia celebrata et absoluta, ad Dei omnipotentis gloriam et perfectiorem morum disciplinam, omnium votis cedat, eiusque decreta unanimes observemus.

R. Memores Dei mandatorum, sanctae universalis Ecclesiae canonum, provincialis huius synodi decretorum, crescamus in gratia et cognitione Domini Nostri et Servatoris Iesu Christi, intercedentibus patrona nostra Virgine Maria Guadalupensi, sanctis Apostolis Petro et Paulo et omnibus sanctis cum Christo regnantibus in saecula saeculorum. - *Omnes:* Fiat, fiat, amen, amen!

Deinde, primus secretarius ex ambone legit telegraphicas litteras Eñi Dñi Mariani Card. Rampolla, Secretarii Status SSñi Dñi nostri Leonis Papae XIII, quibus Illmo ac Rmo Archiepiscopo nuntiavit eidem a SSmo Dño, suis humillimis precibus benigne annuente, facultatem tribui Benedictionem Apostolicam impertiendi in fine Concilii provincialis. Solemni igitur ritu eam dedit Illmus ac Rmus Praesul, quam devotissime susceperunt clerus et populus.

Diaconus postea decantavit: *Recedamus in pace;* universo concilio respondente: *In nomine Christi. Amen.*

Accesserunt denique Rmi Patres, ordine suo, ad Illmum ac Rmum Archiepiscopum, a quo pacis amplexum acceperunt, et depositis paramentis, synodales omnes recesserunt.

DECRETA CONCILII.

TITULUS I.
DE FIDE CATHOLICA.

CAPUT I.

De fidei professione.

I. Quoniam fides est sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium, et sine ea impossibile est placere Deo, a fide, quae radix iustificationis est, incipientes, solenni professione confitemur et docemus omnia quae a Catholica Ecclesia, ut divinitus revelata, credenda proponuntur; ideoque nos Patres huius Concilii Provincialis Mechoacanensis, sequentem formulam professionis fidei, a Pio IV et Pio IX praescriptam, in ipso Concilio toto cordis affectu pronuntiavimus et pronunciamus, videlicet:

« Ego *N.* firma fide credo et profiteor omnia et singula, quae continentur in Symbolo Fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur; videlicet: Credo in unum Deum, Patrem Omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum, Filium Dei unigenitum: et ex Patre natum, ante omnia saecula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de caelis: et incarnatus est de Spiritu Sancto

ex Maria Virgine: et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos; cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit: qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum: et vitam venturi saeculi. Amen.

« Apostolicas et ecclesiasticas traditiones reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector. Item Sacram Scripturam iuxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione Sacrarum Scripturarum, admitto: nec eam umquam, nisi iuxta unanimum consensum Patrum, accipiam et interpretabor.

« Profiteor quoque septem esse vere et proprie Sacramenta novae legis a Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria; scilicet: Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem et Matrimonium, illaque gratiam conferre; et ex his Baptismum, Confirmationem et Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et adprobatos Ecclesiae Catholicae ritus, in supradictorum omnium Sacramentorum solemnibus administratione, recipio et admitto. Omnia et singula, quae de peccato originali et de iustificatione in Sacrosancta Tridentina Synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio.

« Profiteor pariter, in Missa offerri Deo verum, proprium et propitiatorium Sacrificium, pro vivis et defunctis; atque in Sanctissimo Eucharistiae Sacramento esse vere, realiter et substantialiter Corpus et Sanguinem, una cum Anima et Divinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in Corpus, et totius substantiae vini in Sanguinem, quam conversionem Ecclesia Catholica transubstantiationem appellat. Fateor etiam, sub altera tantum specie, totum atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi.

« Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuvari. Similiter et Sanctos, una cum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmissime assero, imagines Christi ac Deiparae semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem imperiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse affirmo. Sanctam, Catholicam et Apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium Ecclesiarum matrem et magistram agnosco, Romanoque Pontifici, beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam spondeo ac iuro.

« Caetera item omnia a sacris Canonibus et Oecumenicis Conciliis, ac praecipue a sacrosancta Tridentina Synodo et ab Oecumenico Concilio Vaticano tradita, definita ac declarata, praesertim de Romani Pontificis Primatu et infallibili magisterio, indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia, atque haere-

ses quascumque ab Ecclesia damnatas et reiectas et anathematizatas, ego pariter damno, reiicio et anathematizo.

« Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte confiteor et veraciter teneo, eandem integram et inviolatam, usque ad extremum vitae spiritum, constantissime, Deo adiuvante, retinere et confiteri, atque a meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri et praedicari, quantum in me erit, curaturum, ego idem *N.* spondeo, voveo ac iuro. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia ».

2. Reprobamus omnes errores ab Ecclesia damnatos, nominatim vero illos qui notantur in Encyclica Pii IX *Quanta cura* et in adnexo *Syllabo*, nec non in Encyclicis SS. D. N. Leonis XIII.

3. Canonicam professionem fidei secundum formulam Pii IV et Pii IX corde et ore emittere debent:

a) Omnes ad episcopatum promoti antequam consecrentur et etiam in SS. Viatici susceptione. - *b)* Archiepiscopi, Episcopi et omnes illi qui de iure vel consuetudine in synodo provinciali vel dioecesana interesse debent. - *c)* Provisi de canonicatibus, dignitatibus et beneficiis residentialibus; idque per seipsos intra duos menses a die adeptae possessionis in ecclesiis cathedralibus. - *d)* Provisi de beneficiis quibuscumque curam animarum habentibus. - *e)* Omnes illi quibus de monasteriis, conventibus, domibus et aliis quibuscumque locis regularium quorumcumque ordinum etiam militarium quocumque nomine vel titulo providebitur. - *f)* Doctores, magistri, regentes et alii cuiuscumque artis et facultatis professores, sive clerici, sive laici, ac saeculares vel cuiuscumque ordinis regulares

sint, qui in publicis universitatibus, vel gymnasiis, aut scholis per legitimam obedientiam ecclesiae iurisdictioni subiectis lectiones habeant. Sed pro ludimagistris iuxta breviorum formulam. - *g)* Scholares omnes qui in universitatibus vel gymnasiis ad aliquem gradum promoveri voluerint. - *h)* Haeretici qui ad veritatem fidei catholicae, et apostatae qui ad unitatem Ecclesiae sponte redire voluerint. Sed hi secundum specialem formulam a S. Officio editam. - Insuper *i)* Vicarii Generales et Provisores, antequam munus susceperint. - *j)* Vicarii Foranei. - *k)* Examinatores synodales. - *l)* Rectores, pro-rectores et seminariorum professores. - *m)* Parochi ad nutum et vicarii ad instar parochorum instituti.

4. Parochi aut eorum vicarii singulis dominicis diebus, plena et lenta voce, actus fidei, spei et charitatis post evangelium missae parochialis, sive privatae, sive sollemnis coram populo recitabunt.

CAPUT II.

De spiritismo et hypnotismo.

5. Omnino abstineant fideles a superstitionibus quibuscumque, seduloque devitent conventus spiritismi, etiam curiositatis causa; in iis siquidem mortuorum animae impie evocantur aliaeque impietates committuntur. Hoc enim est omnino illicitum et a S. Scriptura et ab Ecclesia damnatum.

6. Item, cum hypnotismus, cum magnetismo in multis conveniat, sedulo serventur in usu hypnotismi normae et prohibitiones a S. Sede praescriptae.

7. Cum autem in hypnotismi effectibus, etiam qui elementares vocantur, pericula non pauca habeantur, fideles ab ipsis abstinere curent, et hypnotizantium et hypnotizantium conventus nullatenus frequentent.

CAPUT III.

De conversatione cum acatholicis.

8. Oracula divina nos admonent, ut recedamus a tabernaculis impiorum, ne in peccatis eorum involvamus: quoniam sermo haereticorum, ut cancer serpit. Et haeticum hominem post unam et secundam correctionem, devitare nos praecipit Apostolus. Blandi haeticorum sermones demulcent animam, maxime si coniunguntur muneribus, ut agere solent errorum propagatores, qui libros, libellos, pecuniam ad proselytos multiplicandos abunde dispergunt. Ob infaustam cultuum libertatem in regionibus nostris proclamata, subintroierunt apud nos homines perversi, qui posthabito Dei timore, nihil intentatum relinquunt, ut incautos vel malae voluntatis homines in errorum rete capiant et adducant discipulos post se: ideo cum Apostolus attentos nos esse praecipiat ad invigilandum universo gregi, in quo nos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo, volumus ut sacerdotes et fideles sequentia fideliter tenere et servare curent.

9. Iamdudum constitutum fuit, omnes catholicos separandos esse ab omni cum haeticis et excommunicatis communicatione ac participatione; postea vero a constitutione Martini V *Ad vitanda scandala...*, in Concilio Constantiensi promulgata, sublata fuit prohibitio communicandi in civilibus cum excommunicatis toleratis; relicta tamen prohibitione communicandi tum in civilibus, tum in divinis cum excommunicatis vitandis, seu qui per legitimam praelatorum auctoritatem ab Ecclesiae Catholicae sinu, nominatim et publice deiecti fuerint.

10. Sciant omnes fideles prohibitam omnino esse participationem seu communicationem in sacris seu divinis cum haeticis quibuscumque, adeo ut non liceat haeticorum coetibus et concionibus nequidem ex mera curiositate interesse, aut eorum cultui quasi simul cum ipsis agendo assistere. Qui autem secus fecerint haeticis credentes, receptantes, faventes ac defendentes, excommunicationi *latae sententiae* Romano Pontifici speciali modo reservatae subiiciuntur ¹.

11. Verum non solum a communicatione in divinis sine mora abstinere debent fideles, sed pro viribus a privatis etiam consortiis eorum aliorumque, qui irridere solent fidem catholicam, eius ritus et sacramenta, cultum Sanctorum, suffragia pro defunctis, aliosque ecclesiae usus. « Denuntiamus autem vobis, fratres in nomine Domini Nostri Iesu Christi, scribebat Apostolus, ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate, et non secundum traditionem quam acceperunt a nobis » ².

12. Servetur omnino praeceptum Alexandri IV quod prohibitum fuit omnibus laicis de fide catholica publice vel privatim disputare cum haeticis: « Inhibemus quoque ne cuiquam laicae personae liceat publice vel privatim de fide catholica disputare » ³.

13. Et nullus clericus publicas disputationes cum haeticis instituere audeat contra praescripta decretorum S. C. de Prop. Fide, 8 Martii 1625; 18. Dec. 1662, etc.

14. Moneant parochi patresfamilias ne suos famulari patiantur apud impios, haeticos, vel alios, qui

¹ Const. *Apostolicae Sedis*.

² II. Thessal. III, 6.

³ In Sexto, lib. v, tit. 2, cap. 2.

fidem vel mores adoriuntur, vel religionis cultum, aut etiam praeceptorum Ecclesiae observantiam impediunt.

15. Summopere invigilent parochi, ne viri aut mulieres in suis parochiis exurgant, qui in cathedra pestilentiae sedentes, loquantur perversa contra catholicam fidem, ut adducant discipulos post se. Si quem ex his seductoribus advenire vel exurgere deprehenderit, quam primum ad suum quisque Episcopum deferat, ut huic tanto scandalo totis viribus occurrat, ne forte venenum latius diffundatur; eamque in depellendis erroribus prudentem normam teneant, quam Episcopi tenendam iudicent.

CAPUT IV.

De scholis et collegiis acatholicis et neutris.

16. Proverbium est: « Adolescens iuxta viam suam, etiam cum senuerit non recedet ab ea »¹. Idque probe noscentes inimici Dei et Ecclesiae, pravorum fautores ac propagatores doctrinarum, nihil intentatum nihilque inexpertum relinquunt, ut omnem Ecclesiae potestatem atque salutarem vim, quam ipsa Ecclesia ex sua divina institutione exercere debet, vel magis in dies coarctent, vel fideles ab eisdem institutis arceant, et ipsa instituta pleno civilis politicaeque auctoritatis arbitrio subiciant, ad imperantium placita et ad volubilem aetatis opinionum rationem. Propterea consilia conatusque arcendi a popularibus scholis Ecclesiae potestatem proficiscuntur ex animo eidem Ecclesiae summopere adverso atque ex studio extinguendi in populis divinum sanctissimae fidei nostrae lumen.

17. Sciant omnes fideles excommunicationem Ro-

¹ Prov. XXII, 6.

mano Pontifici reservatam incidere ii omnes qui nomen dederint sectae massonicae vel carbonariae, aut aliis quibuscumque eiusdem generis, quae contra Ecclesiam, vel legittimas potestates, seu palam, seu clandestine machinantur, necnon iisdem sectis favorem qualemcumque praestantes; earumque occultos corypheos ac duces non denuntiantes, donec non denuntiaverint¹.

18. Meminerint etiam, praeter istas, esse et alias sectas prohibitas atque sub gravis culpa reatu vitandas: inter quas praecipuae recensendae illae omnes quae a sectatoribus secretum nemini pandendum et omnimodam obedientiam occultis ducibus praestandam iureiurando exigunt.

19. Animarum rectores, concionatores et confessarii enixè studeant impurissimam hanc luem, quae per omnes Reipublicae venas serpit extirpare, praeculis habitis saluberrimis monitis et praeceptis Encyclicae *Humanum Genus* SS. D. N. Leonis Papae XIII aliorumque S. Sedis documentorum.

CAPUT V.

De pravis libris et ephemeridibus.

20. Assidue vigilare atque omni ope contendere, ut integritas fidei morumque christianorum nullum detrimentum capiat, si unquam alias maxime est necessarium hoc tempore, cum effrenatis licentia ingeniis ac moribus, omnis fere doctrina, quam Servator hominum Iesus Christus tuendam Ecclesiae suae ad salutem generis humani permisit, in quotidianum vocatur certamen atque discrimen. Quo in certamine variae

¹ Const. *Apostolicae Sedis*.